

И тѣхъ даряваме съ кравай, поднасяме имъ бѣклицата и имъ отчупваме по малко кжсче отъ питата. „За много годинъ — викатъ изъ едно гърло коледаритѣ — Богъ животъ и здраве да дава; до година да сте по-весели!“ — „И вамъ за много години — отговаря тате — когато сме най-зле, да сме като сега!“

Пристигна трета дружина и запѣ:

Станенине господине!
 О Коледо, мой Коледо!
 Добри ти сж гости дошле, —
 Добри гости, коледници,
 Добра дара да ги даришъ:
 Привитъ кравай на купрале,
 На кривака кръсть дукато.

Мама и тѣмъ даде мѣсенъ кравай съ забучена пара. Единъ отъ коледаритѣ излѣзе напредъ и започна да благославя:

„Що сме пжтя пжтували, тъмни нощи прехвъркнали, медъ и масло пребъркали, та сме дошли тука долу при нашъ старъ станенинъ; малко му похлопахме, много му потропахме.

„Па си стана старъ станенинъ, че отключи чемширъ порти, че ни приведи при негова Божя равна трапеза, че ни дари добра дара: вигъ превитъ кравай, на кравая сребро и злато, кръсть дукато. Тозъ кравай, която го е вила и китила, Богъ да я надари. Колкото зрънца сѣяли и премлѣли, толкова синове среброржки, толкова щерки златокоси“.

„На нашъ старъ станенинъ да му даде Господъ да сватува и кумува, малки деца да кръщава, млади булки да вѣнчава, и по-стари да прощава.

„Тозъ кравай, печенъ недопеченъ, на насъ на-